

บทที่ 9

สรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชนและสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงกระบวนการและบทบาทในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็กของสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และนิตยสารรายสัปดาห์ 1 ฉบับ คือ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2537 ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลผสมนำโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็ก

ในการศึกษาวิเคราะห์ประเภทของเนื้อหาข่าวโสเภณีเด็ก สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. รูปแบบในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก
2. เนื้อหาสาระในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก
3. ผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก

รูปแบบในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก

รูปแบบในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก ได้แก่ ข่าว บทรายงานและสกู๊ป บทบรรณาธิการ บทความ และคอลัมน์ประจำ จำนวน 127 ชิ้น ดังตาราง

ตารางแสดงรูปแบบการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
ระหว่างวันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2537

ประเภทของรูปแบบ	ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐฯ	รวม
ข่าว	32	44	-	76
บทรายงานและสกู๊ป	8	6	6	20
บทบรรณาธิการ	-	1	-	1
บทความ	1	10	3	14
คอลัมน์ประจำ	6	2	8	16
รวม	47	63	17	127

จากตารางพบว่ารูปแบบที่หนังสือพิมพ์เน้นการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก ส่วนใหญ่จะเป็น การนำเสนอรูปแบบของการรายงานข่าวเป็นหลัก ซึ่งมีจำนวน 76 ข่าว ขณะที่การนำเสนอในรูป แบบของบทรายงานและสก็๊ป บทความ และคอลัมน์ประจำ ที่มีลักษณะเจาะลึกและมีการวิเคราะห์ ถึงความเป็นไปของปัญหาโสเภณีเด็กและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา มีเพียง 50 ชิ้น อีกประการ หนึ่งคือ บทบรรณาธิการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของหนังสือพิมพ์ในการให้ความสำคัญของข่าวในหน้า หนังสือพิมพ์กลับปรากฏเพียง 1 ชิ้นเท่านั้น

สาเหตุที่มีการนำเสนอในรูปของข่าวมากที่สุดนั้น เป็นเพราะหนังสือพิมพ์จะเสนอเหตุ- การณ์ที่เกิดขึ้นและตกเป็นข่าวในช่วงขณะนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองความสนใจของ ประชาชน ส่วนการวิเคราะห์ข่าวในรูปแบบอื่น จะเกิดขึ้นตามมาหลังจากที่เหตุการณ์นั้นตกเป็น ข่าวแล้ว ซึ่งสามารถแยกวิเคราะห์รูปแบบในการนำเสนอข่าวได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้นำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับโสเภณีเด็ก มี จำนวนทั้งหมด 47 ชิ้น พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญต่อเนื้อหาของข่าวโสเภณีเด็ก มากกว่าคอลัมน์ประจำ บทความ บทรายงานและสก็๊ป ในขณะที่ไม่มีบทบรรณาธิการกล่าวถึงเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการเสนอข่าวแนวอาชญากรรม พร้อมทั้งนำเสนอรูปภาพในรายงานข่าวเป็นหลัก (สุชิน ตียะวัฒน์ หัวหน้าบรรณาธิการข่าว หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2538) อีกทั้งมีการรายงานข่าวเป็นระยะๆ ใน คอลัมน์ประจำ และจัดทำเป็นสก็๊ปข่าวในหัวข้อที่ผู้อ่านให้ความสนใจ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะไม่ เสนอข่าวไปในทิศทางที่เป็นข่าวหนัก เช่น บทความที่มีการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาในเชิงวิชา การ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากธรรมชาติของหนังสือพิมพ์ และกลุ่มเป้าหมายของผู้อ่านซึ่งเป็นปัจจัย หลักในการนำเสนอเนื้อหาข่าวด้วย

หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์มติชนได้นำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับโสเภณีเด็ก มี จำนวนทั้งหมด 63 ชิ้น พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนให้ความสำคัญต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวมากที่สุด ถึง 44 ชิ้น โดยให้นำหนักไปที่การรายงานข่าวมากที่สุด ยังมีบทความ บทรายงาน และ คอลัมน์ประจำ ที่นำเสนออย่างต่อเนื่อง นอกนั้นในเนื้อหาของการนำเสนอ ยังประกอบไปด้วย บทความทางวิชาการ บทวิเคราะห์ถึงแนวทางในทางป้องกันและแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็ก ที่สำคัญคือ มีการพูดถึงปัญหาของโสเภณีเด็กในบทบรรณาธิการซึ่งมีเพียงฉบับเดียวที่กล่าวถึง อาจเป็นไปได้ เพราะหนังสือพิมพ์มติชนจัดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ ที่ต้องการวิเคราะห์และนำเสนอ เนื้อหาข่าวในเชิงผลกดันให้เกิดการแก้ไขปัญหามากกว่าการเสนอเพียงแต่ให้ผู้อ่านรับรู้ถึงข้อเท็จจริงเท่านั้น (บุญเลิศ ช่างใหญ่ หัวหน้าบรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์มติชน, สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2538)

สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ได้นำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับโสเภณีเด็ก มีจำนวนทั้งหมด 17 ชิ้น พบว่าสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ได้ให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวปัญหาโสเภณีเด็กไม่น้อย เพราะถ้าเปรียบเทียบความถี่ในการเสนอข่าวซึ่งจัดพิมพ์เพียงสัปดาห์ละครั้ง เนื้อหาของข่าวส่วนมากจะออกมาในลักษณะวิจารณ์ถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจารณ์ถึงสาเหตุและปัจจัยของปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากกลไกของรัฐบาล ที่เป็นเหตุให้ปัญหานี้ได้เกิดขึ้นบานปลายมากระทั่งปัจจุบัน ส่วนบทความและบทราชนานั้นได้วิเคราะห์ถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้น และได้เสนอแนวทางในการแก้ไขไว้ด้วย

การจำแนกตามประเภทของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ และนิตยสารรายสัปดาห์อีก 1 ฉบับแล้ว ยังได้ศึกษาโดยจำแนกสาระที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ โดยศึกษาว่าสาระของเนื้อหาข่าวที่นำเสนอเน้นครอบคลุมประเด็นใดของปัญหาบ้าง ซึ่งได้แยกออกเป็น แนวคิดสภาพของปัญหา สาเหตุและปัจจัย วิธีการป้องกันและแก้ไขและผลกระทบที่ตามมา

จากการจำแนกตามประเภทของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ และนิตยสารรายสัปดาห์อีก 1 ฉบับนั้น ทำให้มองเห็นภาพรวมของการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนในช่วงรัฐบาลผสมนำโดยนายชวน หลีกภัย ได้ประกาศนโยบายป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็ก คือตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2537 สื่อมวลชนได้ให้ความสนใจกับประเด็นข่าวนี้เป็นพิเศษ อาจเป็นเพราะ นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทย ที่กล้าประกาศนโยบายในเรื่องปัญหาโสเภณีเด็ก ให้หน่วยงานราชการทุกหน่วยรับทราบและนำไปปฏิบัติอย่างเข้มงวด โดยได้เน้นตั้งแต่ระดับของผู้นำราชการจังหวัดลงมา ซึ่งนับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ในการแก้ไขปัญหานี้ที่ผู้นำรัฐบาลได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ มิใช่ปล่อยให้หน่วยงานองค์กรพัฒนาเอกชนหรือเจ้าหน้าที่และหน่วยงานรัฐบาลในระดับล่างเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาพลักษณ์ของประเทศไทยในแง่การรุกรอนสิทธิของเด็กและสตรี ที่ทั่วโลกให้ความสนใจในขณะนั้น

การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านโสเภณีเด็กของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับ คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน มีความแตกต่างกันไม่มากนัก และพบว่าข่าวสารที่นำเสนอส่วนใหญ่ ปรากฏออกมาในรูปแบบของข่าวที่รายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และจะนำเสนอติดต่อกันเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นและเป็นข่าวครึกโครม ส่วนการเสนอในลักษณะบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ซึ่งจะมีลักษณะที่ให้รายละเอียดและข้อมูลมากกว่านั้น หนังสือพิมพ์มติชนมีเนื้อที่และปริมาณในการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ส่วนสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ซึ่งเป็นนิตยสารรายสัปดาห์เน้นหนักทางด้านกรวิเคราะห์ข่าว ได้มีการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็กในลักษณะของการวิเคราะห์วิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นมากพอสมควร เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาในการออกจำหน่ายสัปดาห์ละครั้ง และบางครั้งในหนึ่งฉบับจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กมากกว่า 1 คอลัมน์ และคอลัมน์ประจำที่นำเสนอส่วนมากจะเป็นคอลัมน์สิทธิเสียงชาวบ้าน คอลัมน์วันดี ๆ ของน้ำดอกไม้

เนื้อหาสาระในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก

สำหรับการจำแนกเนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กตามสาระที่นำเสนอ ได้สรุปในรูปตาราง ดังนี้

ตารางสรุปเนื้อหาสาระในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชนและสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

ประเด็น	ความถี่			
	ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐฯ	รวม
1. สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	40	40	17	97
2. สาเหตุและปัจจัย	22	27	14	63
3. วิธีการป้องกันและแนวทางแก้ไข	29	36	14	79
4. ผลกระทบที่ตามมา	19	19	8	46
รวม	110	122	53	285

โดยภาพรวมของการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ พบว่า ได้นำเสนอลักษณะของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของปัญหาโสเภณีเด็กมากที่สุด นอกนั้นยังได้มีการนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา สาเหตุและปัจจัยของปัญหา ตลอดจนผลกระทบที่ตามมา โดยสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ประเด็นทางด้านระบบการศึกษาในชนบท พบว่าเด็กที่เรียนอยู่ในชนบทไม่สามารถที่จะอยู่ในระบบการศึกษาจนจบการศึกษาภาคบังคับ 6 ปี หรือจบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่มีโอกาสที่จะเรียนต่อในระดับมัธยม อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ อาทิ ปัญหาการตกเขียว ที่พ่อแม่ขายเด็กให้กับเอเยนต์เพื่อนำเด็กไปค้าประเวณี ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐานของพ่อแม่ ปัญหาความยากจน ปัญหาค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ปัญหาครูในโรงเรียนชนบทบางแห่งไม่สนใจในคุณภาพชีวิตของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข รัฐบาลควรออกกฎหมายคุ้มครองให้เด็กได้เรียนต่อ การออกกฎหมายดังกล่าวจะต้องเป็นการศึกษาแบบให้เปล่า และควรขยายการศึกษาภาคบังคับให้เป็น 9 ปี ควรมีการศึกษานอกระบบเสริม มีการฝึกอาชีพเฉพาะด้าน เพื่อให้เด็กมีวุฒิภาวะสูงขึ้น มีเวลาอยู่ในท้องถิ่นมากขึ้น สอนให้เด็กรู้จักสิทธิการจ้างงาน รู้จักการต่อรองไม่ให้ถูกนายจ้างกดขี่ การให้ความรู้แก่เด็กและครอบครัวในการถูกล่อลวงด้วยวิธีการต่างๆ รวมถึงประสบการณ์การทารุณกรรม การเพิ่มโอกาสและสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพให้เด็ก ปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของชาวบ้านในชนบทให้ดีขึ้น จัดให้มีอาชีพและรายได้ที่แน่นอนและสามารถพึ่งตนเองได้ ควรมีการเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวบ้าน เพื่อให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาในการประกอบอาชีพ เน้นให้ชาวบ้านใช้ภูมิปัญญาของตนเองที่จะนำทรัพยากรในพื้นที่มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านสถาบันครอบครัว ควรมีการพัฒนาชนบทให้มีการกระจายรายได้ ให้มีความมั่นคงจากการประกอบอาชีพ สร้างทัศนคติและค่านิยมโดยเน้นการรณรงค์ให้สมาชิกในสังคมเกิดความรังเกียจและไม่ยอมรับอาชีพการค้าประเวณี ซึ่งให้เห็นถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ส่งเสริมสถาบันทางศาสนาหรือหน่วยงานด้านจริยธรรม ให้ตื่นตัวและหันมาให้ความสนใจกับปัญหาโสเภณีเด็ก กระตุ้นให้ครูในโรงเรียนชนบทอบรมสั่งสอนนักเรียนในเรื่องจริยธรรม ซึ่งให้เห็นถึงอันตรายต่อสุขภาพและคุณค่าของลูกผู้หญิง

2. ประเด็นความหย่อนยานของกฎหมายที่ไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและการปราบปรามของเจ้าหน้าที่อย่างจริงจังต่อปัญหาการค้าประเวณีเด็ก จากเนื้อหาข่าวพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าประเวณีเด็ก มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือข้าราชการบางคนเข้าไปมีผลประโยชน์กับธุรกิจนี้ ทำให้การปราบปรามเป็นไปอย่างผิวเผินและขาดความจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพิ่มบทลงโทษกับผู้กระทำความผิด สำหรับเจ้าของกิจการที่เป็นธุระจัดหาเด็ก ผู้ดูแล ผู้ควบคุมสถานบริการ และผู้กักขังหญิง เหนี่ยวเด็กเพื่อการค้าประเวณีและผู้เที่ยวให้มากขึ้น อีกทั้งเร่งรัดให้กฎหมายมีผลบังคับใช้โดยเร็ว และควรมีบทลงโทษอย่างหนักสำหรับเจ้าหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดหาเด็กเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณี ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3. ประเด็นค่านิยมทางเพศของผู้ชายที่เบี่ยงเบน โดยการนิยมการหาความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก จากการศึกษาที่เชื่อว่าจะทำให้มีอายุยืนนานและปลอดภัยจากการติดเชื้อเอดส์

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ส่งเสริมและสร้างให้สถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นมั่นคง พร้อมกับการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ ลด ละ เลิก ในสิ่งอบายมุข โดยเฉพาะเหล้าและของมีนเมา อีกทั้งร่วมกันต่อต้านข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ชอบมีพฤติกรรมให้เด็กสาวมาคอยบริการต้อนรับ เมื่อเดินทางไปตรวจราชการ ตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับญาติพี่น้องที่เป็นผู้ชาย คอยดูแลปกป้องไม่ให้ลูกหลานสาวของตัวเองไปค้าประเวณี

4. ประเด็นสื่อลามกอนาจารที่มีมากมาย และหาซื้อได้ง่าย

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข เจ้าหน้าที่ควรกวาดล้างจับกุมให้มากขึ้น สื่อมวลชนเองควรพิจารณาถึงความเหมาะสมถูกต้องในการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ หรือภาพยนตร์โฆษณาที่ใช้เด็กหญิงวัยรุ่นเป็นผู้นำเสนอ มีลักษณะที่สื่อไปทางการยั่วเย้าทางเพศ

5. ประเด็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ที่ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก มีจุดประสงค์ในการเดินทางมาเพื่อซื้อบริการทางเพศ (เซ็กซ์ทัวร์) โดยเฉพาะกับเด็ก

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ควรแก้ไขช่องโหว่ของกฎหมายในการอนุญาตให้เปิดสถานบันเทิง ซึ่งนำมาใช้เป็นธุรกิจแอบแฝง และควรมีการประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรมีการกำกับดูแลและเคร่งครัดกับบริษัททัวร์ที่แสวงหากำไรกับนักท่องเที่ยวโดยเสนอการให้บริการทางเพศอยู่ในแพคเกจทัวร์นั้น ในสื่อที่ใช้รณรงค์การท่องเที่ยวในเมืองไทยไม่ควรมีการโฆษณาสถานบริการทางเพศ นอกนั้นควรมีการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้กับนักท่องเที่ยวในด้านวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย จูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม มากกว่าด้านเพศสัมพันธ์

6. ประเด็นทางด้านสุขภาพและสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็นสถานการณโรครีเอดส์ โรคติดต่อทางเพศ และปัญหาทางด้านสุขภาพจิต

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ควรมีการเผยแพร่ตัวเลขของผู้ที่เสียชีวิตเพราะติดเชื้อเอชไอวี โดยไม่ต้องกลัวผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ควรมีการเพิ่มสารไอโอดีนให้กับเด็กโดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือซึ่งมีผลต่อระดับสติปัญญาทั้งในเชิงความคิดและเหตุผล ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสุขศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งมีการอบรมบุคคลกรทางด้านสาธารณสุขให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณโรครีเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศ

7. ประเด็นข่าว นางสาวหลิวเจียง แซ่ฟุ้ง อายุ 16 ปี โสภณีกินยาตายบนสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นข่าวสะเทือนใจของประชาชนที่เป็นภาพสะท้อนการทำงานของผู้บริหารที่ตำรวจ ในช่วงการประกาศนโยบายเรื่องโสภณีกินยาของรัฐบาล สาเหตุของข่าวนี้มีข้อสันนิษฐานมาจาก การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความร่วมมือและรู้เห็นกับเจ้าของสถานบริการ โดยที่เด็กโดนหลอกมาขายตัวที่หาดใหญ่ และหนีออกมาขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เพื่อขอให้ช่วยส่งตัวกลับบ้านที่จังหวัดเชียงราย แต่เจ้าหน้าที่จะส่งกลับไปยังสถานบริการ จึงเป็นเหตุให้เด็กกินยาตาย

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ควรจัดให้มีนักประชาสัมพันธ์ประจำสถานีตำรวจ เพื่อคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่ประชาชนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือให้มากกว่านี้

8. ประเด็นการช่วยเหลือเด็กหญิงที่ถูกล่อลวงมาค้าประเวณี พบว่าหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการปราบปรามสถานบริการบางแห่งนั้น มีเด็กหญิงจำนวนหนึ่งได้ถูกส่งกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม บางส่วนถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์บ้านเกร็ดตระการ เด็กหลายคนก็กลับไปภูมิลำเนาเดิม ไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่มีงานทำ จึงต้องหันกลับมาประกอบอาชีพค้าประเวณีอีก

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ควรจัดให้มีโครงการฟื้นฟูเด็กหญิงที่ถูกหลอกไปค้าประเวณี มีหน่วยงานที่รับผิดชอบกระจายอยู่ในพื้นที่ มีการฝึกอาชีพ จัดหางานให้ รวมทั้งการสนับสนุนให้มีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อ สำหรับผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี หรือโรคทางเพศสัมพันธ์ ควรมีการให้คำปรึกษาทั้งต่อตัวเด็กเองและครอบครัวของเด็ก ในอันที่จะช่วยให้เด็กมีข้อมูลในการตัดสินใจและใช้ชีวิตอย่างคนปกติธรรมดาได้ในสังคม

9. ประเด็นบทบาทนักการเมืองต่อปัญหาโสภณีกินยา ประเด็นนี้มีนักวิชาการและนักการเมืองได้พยายามแสดงความคิดเห็นถึงทัศนคติของนักการเมือง ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาโสภณีกินยา

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข นักการเมืองโดยเฉพาะรัฐบาลควรมีการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาโสภณีกินยา ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกำหนดการทำงานเป็นแผนการปฏิบัติอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหา รวมทั้งการกำหนดงบประมาณที่สามารถสนับสนุนมาตรการในการแก้ไขปัญหา และมีการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้ได้ผลอย่างแท้จริง

ประเด็นสาระเนื้อหาข่าวที่กล่าวมาแล้ว บางหัวข้อยังได้สอดแทรกถึงบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในการมีส่วนช่วยการกำกับดูแล กระตุ้นเตือนให้ประชาชนได้รับทราบถึงปัญหาการค้าประเวณีเด็กและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยส่วนรวมด้วย

ผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก

สำหรับผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในข่าว สรุปได้ดังนี้

ตารางสรุปผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชนและสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

กลุ่ม	ผู้ตกเป็นข่าว				แหล่งข่าว			
	ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐ	รวม	ไทยรัฐ	มติชน	สยามรัฐ	รวม
1. กลุ่มรัฐบาล	9	22	14	45	6	3	-	9
2. กลุ่มข้าราชการ	31	31	6	68	26	35	4	65
3. กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน	-	1	-	1	8	17	10	35
4. กลุ่มนักการเมือง	1	2	-	3	9	5	-	14
5. กลุ่มนักวิชาการ	-	-	-	-	1	3	1	5
6. กลุ่มเด็กที่ค้าประเวณี	24	22	4	50	5	-	1	6
7. กลุ่มเด็กที่อยู่ในระยะเสี่ยงที่จะเข้าสู่การค้าประเวณี	3	11	-	14	-	1	-	1
8. กลุ่มพ่อแม่ / ผู้ปกครอง	11	17	4	32	1	-	1	2
9. กลุ่มผู้เที่ยว	6	10	3	19	-	-	-	-
10. กลุ่มเอเยนต์	3	8	2	13	-	-	-	-
11. กลุ่มผู้ประกอบการค้าประเวณี	14	6	1	21	3	-	-	3
12. กลุ่มศาสนา	1	3	-	4	1	-	-	1
13. กลุ่มสื่อมวลชน	5	3	2	10	-	-	-	-
รวม	108	136	36	280	60	64	17	141

ผู้ตกเป็นข่าว

ผู้ตกเป็นข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับสามารถสรุปได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ผู้ตกเป็นข่าวมากที่สุดของข่าว บทความและสื่อบทความ คือ ข้าราชการตำรวจ ในประเด็นต่างๆ คือ ในเรื่องโสเภณีเด็กฆ่าตัวตายบนสถานีตำรวจตำรวจไม่ได้ให้ความสนใจและเอาใจใส่อย่างจริงจัง ต่อเด็กสาวที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ, ตำรวจมีวิธีการสอบสวนเด็กสาวผู้แจ้งความ ซึ่งเป็นผู้เสียหายอย่างมีความกดดัน, อดีตตำรวจเป็นเจ้าของช่อง, ตำรวจ

มีผลประโยชน์ร่วมกับเจ้าของช่อง, เจ้าของช่องมีการส่งส่วยให้กับตำรวจท้องถิ่น, ตำรวจกองปราบ และตำรวจท้องถิ่นควบคุมหลายช่อง, ข้าราชการโยกย้ายนายตำรวจท้องถิ่นที่รับผิดชอบ เป็นต้น

สำหรับคอลัมน์ประจำของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ให้นำหนักของผู้ที่ตกเป็นข่าวมากที่สุดคือ กลุ่มรัฐบาล โดยเน้นที่จุดยืนของรัฐบาลกับนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เด็ก และการเพิ่มโทษของกฎหมายให้มีบทลงโทษกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น

หนังสือพิมพ์มติชน ผู้ตกเป็นข่าวมากที่สุดของข่าว คือ เด็กค้าประเวณี ในประเด็นต่างๆ คือ เด็กมีความรู้น้อย ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ, เด็กอพยพจากท้องถิ่นตั้งแต่เยาว์วัยมาขายแรงงานและเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีในที่สุด, เด็กถูกผู้ปกครองบังคับให้ค้าประเวณี, เด็กคิดว่าการทำอาชีพค้าประเวณีไม่ใช่สิ่งผิด, เด็กจำเป็นต้องค้าประเวณีเพื่อเลี้ยงครอบครัว, เด็กที่มีอาชีพค้าประเวณีมีแนวโน้มที่จะมีอายุน้อยลง, เด็กเกิดความเครียดและฆ่าตัวตาย, แนวโน้มของเด็กค้าประเวณีเป็นชาวเขาและชาวต่างชาติมากขึ้น เป็นต้น

ส่วนบทรายงาน บทบรรณาธิการ บทความและคอลัมน์ประจำ ผู้ตกเป็นข่าวมากที่สุด คือ กลุ่มรัฐบาลและกลุ่มเด็กค้าประเวณี ในประเด็นของ นโยบายของรัฐบาลเป็นเรื่องเพื่อฝัน เพราะวาทะของโสภณเป็นแหล่งผลประโยชน์ของวงการสีทากิ, ปัญหาโสภณเป็นผลพวงมาจากแผนการพัฒนาประเทศที่ขาดความสมดุล, รัฐบาลควรทบทวนกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาโสภณเด็ก, นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่เป็นตัวเร่งให้เกิดความต้องการเด็กหญิงเข้ามาสู่อชีพค้าบริการ เป็นต้น

สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ผู้ตกเป็นข่าวมากที่สุดของบทรายงาน บทความและคอลัมน์ประจำ คือ กลุ่มรัฐบาล ในประเด็น ต้องความชัดเจนของนโยบายในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็ก, การออกกฎหมายที่เข้มงวดกับธุรกิจบันเทิงทำให้ธุรกิจแอบแฝงมุดลงดินมากขึ้น, การอนุญาตให้เปิดสถานบริการให้มากขึ้น, การกระจายรายได้ไปสู่ชนบท การศึกษา การสาธารณสุข และการสร้างงานของรัฐบาลในท้องถิ่น เป็นต้น

ถ้าพิจารณาจากตารางสรุปผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในการนำเสนอข่าวโสภณเด็ก พบว่า สำหรับผู้ตกเป็นข่าวมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มข้าราชการ รองลงมาคือกลุ่มเด็กที่ค้าประเวณี กลุ่มรัฐบาลและกลุ่มพ่อแม่/ผู้ปกครอง น่าจะมีสาเหตุมาจากการที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับนโยบายในเรื่องโสภณเด็กของรัฐบาลภายใต้การนำของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ในเนื้อหาข่าวที่ถูกนำเสนอ นั้น ส่วนใหญ่เป็นไปในเชิงการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ รวมถึงการ

ให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องถึงการดำเนินงานตามนโยบายนั้น ว่าสามารถปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด

แหล่งข่าว

แหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับสามารถสรุปได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ผู้เป็นแหล่งข่าวมากที่สุดของข่าว บทรายงานและสื่อบทความ คือ กลุ่มข้าราชการตำรวจ ส่วนมากจะให้ข้อมูลในเรื่องของการมีคำสั่งให้บุกหลายช่องจากการร้องเรียนของประชาชน เพื่อทำการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่อลวงมาค้าประเวณี และกรณีเจ้าหน้าที่มีข่าวพัวพันกับกระบวนการค้าประเวณี ก็จะมีคำสั่งย้ายออกจากพื้นที่ที่มีปัญหา

หนังสือพิมพ์มติชน ผู้เป็นแหล่งข่าวมากที่สุดของข่าว คือ ตำรวจ จะพูดถึงว่าการทำงานของตำรวจเป็นการทำงานที่ปลายเหตุ ต้องแก้ที่รัฐคือรัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจน และถ้าเป็นธุรกิจที่แอบแฝงเป็นเรื่องยากที่ตำรวจจะเข้าดำเนินการได้ มีการปลอมแปลงเอกสารโดยใช้ใบเหลืองแทนบัตรประจำตัวประชาชน ทำให้ยากต่อการตรวจสอบ และให้ข้อมูลในเรื่องการบุกหลายช่อง

ส่วนบทรายงาน บทความและคอลัมน์ประจำ องค์กรพัฒนาเอกชนจะเป็นแหล่งข่าวมากที่สุด โดยจะเน้นนโยบายของรัฐว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าวินิจฉัยยังไม่แก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาค้าประเวณี ก็เป็นเรื่องที่ยากที่นโยบายจะสำเร็จ และรัฐต้องควบคุมกลไกของรัฐให้ปฏิบัติตามหน้าที่ พร้อมกับเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ผู้เป็นแหล่งข่าวมากที่สุดของบทรายงาน บทความ และคอลัมน์ประจำ คือ กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน เน้นเรื่องนโยบายของรัฐในการป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็ก โดยที่รัฐต้องมาตรการที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา และยังคงกล่าวถึงสื่อมวลชนที่ใช้เด็กสาวมาเป็นในลักษณะยั่วยู่ทางเพศ ว่าเป็นสิ่งที่จะต้องมีการควบคุมอย่างเด็ดขาด พร้อมกับให้พิจารณาถึงต้นตอที่แท้จริงของปัญหา คือ ผู้ชายที่มาเที่ยว โดยมีกฎหมายลงโทษด้วย

ถ้าพิจารณาจากตารางสรุปผู้ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก พบว่า ผู้ที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักได้แก่ กลุ่มข้าราชการ ส่วนรองลงมาได้แก่กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งสามารถ วิเคราะห์ได้ว่ากลุ่มข้าราชการอันได้แก่ กรมตำรวจและกรมประชาสัมพันธ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลโดยตรงให้มีหน้าที่ในการหาแนวทางป้องกันปัญหาโสเภณีเด็ก ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สำหรับ

แหล่งข้อมูลจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหานี้โดยตรง ส่วนมากนำเสนอเป็นบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบายเรื่องโสเภณีเด็กของรัฐบาลได้

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน นำเสนอข่าวโสเภณีเด็กในลักษณะรูปแบบข่าว คือ การเสนอข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นให้ประชาชนทราบ ซึ่งทำให้ประเมินได้ว่าหนังสือพิมพ์ยังคงทำหน้าที่ในลักษณะเบื้องต้น คือ ตามแนวคิด 5 W คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่และอย่างไร โดยมากจะรายงานข่าวจากการจัดสัมมนา จัดการประชุมหรือแถลงการณ์ข่าวที่จัดโดยส่วนราชการหรือองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งข้อมูลที่ได้อาจจะเป็นข้อมูลทุติยภูมิ คือ นักข่าวมักจะรอฟังการแถลงข่าวหรือจากการสัมมนาแล้วนำมารายงานเป็นข่าว นักข่าวไม่ค่อยเข้าไปเก็บข้อมูลโดยตรง คือจากตัวเด็กหรือพ่อแม่ของเด็กที่มีปัญหา ซึ่งอาจประเมินได้ว่าเป็นการยากที่จะเข้าถึง เพราะบุคคลเหล่านี้มักจะถูกกันไว้และต้องผ่านตัวกลาง เช่น ถ้าเด็กอยู่ในความดูแลหรือปกครองของสถานสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่ตำรวจ สื่อมวลชนก็ต้องผ่านผู้ดูแลเหล่านี้ แม้แต่เด็กที่อยู่ในความดูแลขององค์กรพัฒนาเอกชนก็เช่นกัน เพราะเพื่อผลของการสอบสวน ดูแล หรือเพื่อความปลอดภัยของเด็ก

กรณีที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงและเป็นข่าวที่น่าสนใจ หนังสือพิมพ์จะนำเสนอติดต่อกัน และมีการเจาะลึกถึงปัญหา โดยมีการเสนอเนื้อหาของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หนังสือพิมพ์จะมีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งบางครั้งจะมีการให้ความคิดเห็นเชิงสนับสนุนและคัดค้านออกมาในลักษณะของสื่อกฎหมาย หรือรายงานพิเศษ ซึ่งในกรณีนี้หนังสือพิมพ์มีบทบาทในการสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นแก่สังคม เป็นตัวกระตุ้นให้คนในสังคมได้รับรู้ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา

เนื้อหาที่นำเสนอในบทบรรณาธิการ บทความและคอลัมน์ประจำ มักจะมีการเสนอความคิดเห็นและวิเคราะห์ถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา พร้อมกับชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่ตามมา แต่ค่อนข้างมีน้อยและผู้เขียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ทำงานและคลุกคลีอยู่กับปัญหานั้นและส่วนมากจะเป็นคนในองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยเห็นควรว่าหนังสือพิมพ์ควรจะเพิ่มบทวิเคราะห์และเสนอความคิดเห็นให้มากขึ้น และเปิดโอกาสให้กับผู้ที่ตกเป็นข่าวได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นด้วย จะเป็นการช่วยให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่หน่วยงานที่ต้องมีหน้าที่ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขให้ตรงกับความเป็นจริง

ในการกำหนดวาระของหนังสือพิมพ์นั้น หนังสือพิมพ์จะหยิบประเด็นที่คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความแปลกใหม่เข้ามาใช้ ในระยะแรกหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนำประเด็นการประกาศนโยบายการป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็กของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มากำหนดเป็นวาระข่าว ซึ่งหนังสือพิมพ์นำเสนอในลักษณะให้การสนับสนุนว่าเป็นนโยบายที่ดี และไม่เคยมีรัฐบาลใดให้ความสำคัญต่อปัญหานี้และนำมากำหนดเป็นนโยบายมาก่อน มีการเสนอข่าวเป็นระยะถึงการหามาตรการและแนวทางแก้ไขต่อปัญหาของรัฐบาล พร้อมกับมีการเสนอความคิดเห็นในลักษณะเห็นพ้องกันว่ารัฐบาลไม่เอาจริงต่อการแก้ไขปัญหา

หลังจากที่รัฐบาลประกาศนโยบายได้ไม่ทันใด ก็มีข่าวคริกโครมถึงโสเภณีถูกฆ่าตายในศาลากลางและกินยาตายบนสถานีตำรวจ เป็นข่าวที่สื่อมวลชนนำมาประโคมกันอย่างคริกโครมและประชาชนให้ความสนใจมาก โดยที่หนังสือพิมพ์นำประเด็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากำหนดเป็นวาระข่าว คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจมีส่วนพัวพันกับเหตุการณ์เหล่านี้ เป็นการตอกย้ำถึงความล้มเหลวของนโยบายของรัฐบาล เพราะกลไกของรัฐที่มีหน้าที่ในการปราบปรามกลับไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง

ส่วนสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ โดยธรรมชาติของหนังสือเน้นหลักการวิเคราะห์ข่าวอยู่แล้ว เนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กที่ปรากฏในสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ จึงเป็นการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล โดยนำประเด็นการประกาศนโยบายการป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็กของรัฐบาล มากำหนดเป็นวาระข่าว เนื้อหาสาระของข่าวชี้ให้เห็นถึงสภาพของปัญหาว่าขณะนั้นมีความรุนแรงมาก และอะไรคือสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา พร้อมกับมีการนำเสนอแนะวิธีป้องกันและแก้ไขมาเสนอด้วย นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงผลกระทบที่ตามมาคือการติดเชื้อมดลูก ผู้วิจัยเห็นว่าในขณะนั้นปัญหาการติดเชื้อมดลูกยังไม่มีคำแนะนำมากนักในสื่อมวลชน คนส่วนมากยังไม่เข้าใจถึงความร้ายแรงว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ตัวเด็ก ครอบครัว ชุมชน และสังคมส่วนรวมก็ไม่อาจรอดพ้นผลพวงกับปัญหานี้ได้

สำหรับกลุ่มที่ตกเป็นข่าวและแหล่งข่าวมาก คือ กลุ่มรัฐบาล กลุ่มข้าราชการ และกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งผู้วิจัยได้แยกแนวความคิดของแต่ละกลุ่มและแนวทางป้องกันและแก้ไขไว้ดังนี้

กลุ่มรัฐบาล มองว่าปัญหานี้ไม่ได้มาจากปัญหาเศรษฐกิจ คือความยากจน เพราะเห็นว่ายังมีคนยากจนอีกมากมายที่ไม่ได้ประกอบอาชีพนี้ แต่เป็นเพราะขาดการศึกษา ทำให้ไม่มีความรู้ ตกเป็นเหยื่อของการถูกหลอกลวงโดยง่าย และมีค่านิยมในการลอกเลียนแบบ วิธีการในการแก้ไขปัญหา คือ การขยายโอกาสทางการศึกษาออกไป จาก 6 ปี ให้เป็น 9 ปี เพื่อให้เด็กได้ใช้ระยะเวลาอยู่ในโรงเรียนมากขึ้น และมีความคิดอ่านมากขึ้นในการตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพ ผู้วิจัย

เห็นว่าแนวทางแก้ไขนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่รัฐควรมุ่งเน้นขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย เพื่อประกอบอาชีพให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

กลุ่มข้าราชการ แยกเป็นหน่วยงานใหญ่ ๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ

กรมประชาสงเคราะห์ มองว่าปัญหานี้เป็นปัญหาเรื้อรัง เกิดจากความยากจน ขาดการศึกษา ตกเป็นเหยื่อของลัทธิบริโภคนิยม และการทำงานของกรมประชาสงเคราะห์เป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ ส่วนในการดำเนินการหาวิธีและแนวทางในการป้องกันและแก้ไข กรมประชาสงเคราะห์ได้พยายามหาแนวทางใหม่ๆ โดยร่วมมือกับเอกชนนำสื่อและกิจกรรมต่างๆ เข้ามาช่วยในการปฏิบัติงาน เช่น ในเรื่องของกรรณรงศ์การค้าประเวณีเด็ก ส่วนในเรื่องของการแก้ไข ก็ยังคงใช้วิธีการฝึกอาชีพให้กับผู้ที่เข้ามารับการอบรม แต่เริ่มมองกว้างขึ้นถึงตลาดแรงงานที่จะมารองรับ และมีการให้กู้เพื่อมาลงทุนประกอบอาชีพหลังจากจบหลักสูตร

กรมตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโสเภณีเด็กว่าปัญหานี้มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย และตำรวจก็มาแก้ที่ปลายเหตุ แม้หลายครั้งที่มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น ตำรวจมักจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ในเรื่องของการแก้ไขทางกรมตำรวจได้จัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ในการปราบปรามโดยเฉพาะทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน มองเห็นว่าปัญหาโสเภณีเด็ก เกิดมาจากผลพวงของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่ผ่านมาของประเทศล้มเหลว ก่อให้เกิดผลต่างๆ ตามมามากมาย ค่านิยมในสังคมที่ให้ชายเป็นใหญ่ รวมทั้งมองว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวในรัฐบาลที่ผ่านๆ มาเป็นตัวการก่อให้เกิดปัญหาการค้าประเวณีเพิ่มขึ้น มีการนำรูปแบบใหม่ๆ มาใช้ในสถานบริการ และขณะนี้การขายลูกเริ่มขยายมาสู่ในตัวเมืองแล้ว ประกอบกับกฎหมายที่หย่อนยานและผู้ที่มิอำนาจในการใช้กฎหมายไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับนำช่องโหว่ของกฎหมายมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง ในการแก้ไขและป้องกันปัญหานั้น รัฐบาลต้องมีมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว ไม่ใช่มีเพียงแต่นโยบายออกมาแต่ไม่มีมาตรการอะไรรองรับเลย พร้อมกับต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายใหม่ ให้เอาผิดกับผู้นำเด็กเข้ามาค้าบริการ และผู้เกี่ยวข้องด้วย

ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน ควรจะมีการประสานงานและร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เพื่อที่จะให้งานที่ทำลุล่วงไปด้วยดีและกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนควรใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ อย่างในกรณีจากการให้สัมภาษณ์ของบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ มีความคิดเห็นเหมือนกันหมดในเรื่องของแหล่งข้อมูลที่น่ามาเสนอ ส่วนมากจะมาจากกลุ่มองค์กรพัฒนา

เอกชน ซึ่งตรงนี้กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนควรจะให้ความสนใจมากขึ้น ควรที่จะใช้สื่อหนังสือพิมพ์ เป็นช่องทางในการเปิดเผยข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้คนในสังคมได้รับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเด็กไทย องค์กรพัฒนาเอกชนควรที่จะเตรียมข้อมูลให้พร้อมเพรียงและรายงานให้สื่อมวลชนได้ทราบ จากการที่องค์กรพัฒนาเอกชนเป็นหน่วยงานที่ทำงานเข้าถึงพื้นที่มากที่สุด รู้ถึงสาเหตุและความเป็นไปของปัญหามากกว่าหน่วยงานอื่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีขั้นตอนในการปฏิบัติมากมาย ไม่ค่อยจะทันกับเหตุการณ์ องค์กรพัฒนาเอกชนควรที่จะใช้ข้อได้เปรียบตรงนี้ รายงานผ่านสื่อมวลชนเพื่อที่จะให้คนในสังคมได้รับรู้เหตุการณ์ตลอด และควรจะมีการเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการกระตุ้นเตือนทั้งคนในสังคมและรัฐบาลให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะหาทางแก้ไขต่อไป

กลุ่มอื่นๆ คือกลุ่มนักการเมือง ที่ตกเป็นข่าวและเป็นแหล่งข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ จะเป็นนักการเมืองฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งหัวหน้าพรรคเป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นผู้ประกาศนโยบาย จึงให้ความสนใจกับปัญหานี้เป็นพิเศษ และส่วนมากเป็นนักการเมืองหญิง ที่มีบทบาทในการเสนอแนะแนวทางแก้ไข สำหรับนักการเมืองชายมีการเสนอความคิดเห็นเฉพาะ ในช่วงที่โสภณเด็กชาวเขากินยาตายที่สถานีดารวจหาดใหญ่ และเป็นนักการเมืองในท้องถิ่นนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถชี้ให้เห็นได้ว่า ถ้าไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน ก็จะไม่ออกมาแสดงความคิดเห็นและหาแนวทางในการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นที่น่าแปลกใจว่า ทำไมนักการเมืองที่เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ไม่สามารถรู้ได้ว่าทำไมมีสถานบำบัดรักษาและนำเด็กมาขายบริการ พอมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็จะให้สัมภาษณ์นักข่าว น่าจะประเมินได้ว่าเป็นเรื่องของการหาเสียงมากกว่าการมีเจตนาที่จริงใจในการที่จะช่วยแก้ปัญหา

กลุ่มนักวิชาการ ผู้วิจัยเห็นว่าส่วนมากจะเป็นกลุ่มบุคคลเดิมที่ทำงานหรือเป็นที่ปรึกษาทางด้านนี้ ควรจะมีการขยายตัวออกไปให้มากกว่านี้ และผลงานวิจัยควรมีการเผยแพร่ออกไปในวงกว้างและสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการแก้ไขปัญหาก็ได้

กลุ่มผู้เที่ยว เอเยนต์ และผู้ประกอบการ จะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อปัญหานี้อย่างมาก สื่อมวลชนควรจะเสนอข่าวให้ละเอียดว่าเป็นใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหน ให้เหมือนกับเวลาเสนอข่าวเด็กค้าประเวณีที่ตกเป็นเหยื่อและเป็นผู้เสียหาย ที่สื่อมวลชนมักจะมีการนำภาพมาลง โดยมีแทปสีดำปิดบังดวงตานิดหน่อย พร้อมกับมีการสมมติชื่อ เป็นลูกของใคร บ้านอยู่ที่ไหน ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่สมควรนัก ซึ่งผิดกับกลุ่มผู้เที่ยว เอเยนต์ ผู้ประกอบการ มักจะไม่มีรายละเอียดในข่าว

จากสภาพของปัญหาโสภณเด็กยังคงมีอยู่ ไม่ได้ลดลงอย่างที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็ก แม้ว่าทั้งภาครัฐและเอกชนได้พยายามที่จะหา

มาตรการป้องกันและแก้ไข แต่กลับรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มีการลักลอบนำเด็กจากเพื่อนบ้าน เช่น พม่า จีน เด็กชาวเขา เข้ามาค้าประเวณี การค้าประเวณีเด็กได้มีการขยายเครือข่ายสู่สากลมากขึ้น รวมทั้งขบวนการการค้าประเวณีได้นำอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ติดตามตัว แฟกซ์ ฯลฯ นำมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการค้าประเวณีทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ปัญหาหลักอีกประเด็นหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม คือการท่องเที่ยว เริ่มจากการที่รัฐบาลต่างๆ ที่ผ่านมาได้สนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อที่จะให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศมากขึ้น เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่างก็หาความแปลกใหม่นำมาเสนอต่อนักท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ โดยเฉพาะสถานเริงรมย์ต่างๆ มีการนำรูปแบบต่างๆ มาบริการ ทำให้เกิดธุรกิจค้าบริการแอบแฝงขึ้น

ปัญหาสื่อลามกอนาจารเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สื่อมวลชนควรให้ความสนใจ ไม่ควรใช้เด็กในการนำเสนอในลักษณะที่เป็นการยั่วเย้าทางเพศ แต่ควรสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าเชิดชูและให้ความเคารพต่อสิทธิและศักดิ์ศรีของเด็ก โดยเน้นที่ศักยภาพและพลังสร้างสรรค์ของตัวเด็ก อีกทั้งคอยติดตามคัดค้านการผลิตสื่อที่ไม่เหมาะสม

อีกทั้งยังมีสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่ยังคงเกื้อหนุนให้การค้าประเวณีเด็กยังคงมีอยู่ ได้แก่ ความยากจน การไม่มีความรู้ การล้มเหลวของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ถูกล่อลวง ค่านิยมในสังคมต่างๆ เช่น ลัทธิเอาอย่าง ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ การนิยมของแปลกใหม่ การท่องเที่ยว ข้าราชการมีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลประโยชน์ ครอบครัวแตกแยก โดยเฉพาะในเรื่องของการไม่มีความรู้ จะเป็นสาเหตุที่ถูกกล่าวถึงมาก

สำหรับมาตรการการป้องกันและแนวทางในการแก้ไข พบว่าส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องการแก้ไขกฎหมาย ซึ่งทั้งภาครัฐและเอกชนได้เสนอให้มีการเพิ่มโทษและปรับหนักขึ้น พร้อมกับให้เอาผิดเจ้าของสถานบริการ พ่อเล้า แม่เล้า แมงดา พ่อแม่ที่ขายลูกและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมุ่งเน้นในเรื่องการขยายโอกาสการศึกษาให้แก่เด็กที่ตกอยู่ในระยะเสี่ยง ด้วยการขยายระยะเวลาการศึกษาออกอีก 3 ปี จาก 6 ปี เป็น 9 ปี เพื่อให้เด็กได้อยู่ในโรงเรียนมากขึ้น มีการขยายโครงการฝึกวิชาชีพต่างๆ และมีการนำศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา พร้อมกับมีการรณรงค์ใช้สื่อในการป้องกันปัญหาโสเภณีเด็ก โดยภาครัฐเริ่มเห็นความสำคัญของการนำสื่อมาใช้ โดยได้หันมาร่วมมือกับภาคเอกชนในการผลิตสื่อ

หนังสือพิมพ์มีแหล่งข้อมูลจากภาครัฐมากกว่า โดยเฉพาะจากกรมตำรวจและกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งพอจะวิเคราะห์ได้ว่าเป็นเพราะกรมตำรวจและกรมประชาสงเคราะห์เอง เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลโดยตรง ให้มีหน้าที่ในการหาแนวทางป้องกันโสเภณีเด็ก ส่วนแหล่งข้อมูลจากองค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะนำเสนอในช่วงที่มีเหตุการณ์รุนแรง และองค์กรพัฒนาเอกชนบางหน่วยมีส่วนในการช่วยเหลือ หนังสือพิมพ์ก็จะเข้าไปหาข้อมูลและนำมาเขียนต่อ ซึ่งขัดกับการให้สัมภาษณ์จากบรรณาธิการทั้ง 3 คนว่า ส่วนใหญ่ นำข้อมูลมาจากองค์กรพัฒนาเอกชน

ผู้วิจัยยังพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ และนิตยสารรายสัปดาห์อีก 1 ฉบับ ได้นำเสนอข่าวปัญหาโสเภณีเด็ก มิใช่เพราะความสำคัญของเนื้อหาที่สนใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังได้แสดงออกถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในการแสดงข้อเท็จจริงของปัญหา เป็นผู้ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ เป็นผู้กำหนดวาระข่าวและเป็นผู้รณรงค์ในการแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็ก ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้ปัญหาโสเภณีเด็กนี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแล อันจะเป็นหนทางไปสู่การแก้ไขปัญหายั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรจะมีการศึกษาถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็กจากสื่ออื่นๆ ด้วย เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เพราะปัจจุบันสื่อเหล่านี้เข้าถึงทุกส่วนของสังคม และคนให้ความสนใจในการดูหรือฟังมากกว่าที่จะอ่านหนังสือพิมพ์
2. ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบของปัญหาโสเภณีเด็ก ที่มีผลมาจากค่านิยมของสื่อมวลชน อาทิ ค่านิยมที่ได้จากละครโทรทัศน์ จากโฆษณา จากละครวิทยุ หรือจากหนังสือนิยาย เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย